

[Alfred Hansen]

det ikke retsforbundets skyld, at renten er så høj.

Jeg må bare konstatere, at vi har en forskellig retsopfattelse, og det forbavser mig i og for sig ikke. Vi ønsker at respektere gældende lovgivning, og vi ønsker at medvirke til, at befolkningen kan have tillid til gældende lovgivning. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg mener, at disse fradragsordninger, kapitalpensionsordninger, fra starten har været for gunstige og i høj grad har været til fordel for et mindretal i den danske befolkning, men det er heller ikke retsforbundets ansvar, at de blev etableret sådan.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal heller ikke under denne sag genoptage den mere politiske diskussion, som vi jo havde ved første behandling.

Jeg vil gerne sige, at de ændringsforslag, som regeringen har stillet, har vi stillet på grundlag af den konstatering, som jeg kunne foretage ved første behandling, og på baggrund af de drøftelser, der har fundet sted før denne andenbehandling. Jeg er naturligvis fortsat af den opfattelse, at det lovforslag, som regeringen fremsatte, var helt i overensstemmelse med de regler, der gælder. Man kan selvfølgelig gøre det, som nogle ordførere har gjort ved denne lejlighed, nemlig at sige, at det er et brud på hidtidig praksis. Det har jeg erkendt, men jeg mener ikke, der er tale om, at det i øvrigt strider mod gældende regler.

Hr. Brixtofte talte om et notat, der ikke var kommet frem. Jeg er ikke rigtig klar over, hvad det er, hr. Brixtofte specielt hentyder til. Jeg går ud fra, at det drejer sig om problematikken omkring den tilbagevirkende kraft, men det problem mener jeg faktisk at regeringen har løst ved de ændringsforslag, som nu er fremsat.

I den forbindelse vil jeg godt sige til hr. Gammelgaard, som jo nok indimellem kan virke lidt belærende, at det altså ikke er så usædvanligt, at vi under udvalgsarbejdet indkalder responsa fra justitsministeriet og fra andre. Vi får svar på de spørgsmål, som vi stiller. Det er klart, at der også fra justitsministeriet kommer en vurdering af de særlige problemer, som kan blive rejst i forbindelse med behandlingen af et lovforslag, og det mener jeg også er sket i denne sag. Men i

øvrigt er det nu, vil jeg tillade mig at sige, en forældet problemstilling, idet regeringen jo har fremsat sine ændringsforslag, der netop skulle løse de problemer, som man i særlig grad har ønsket belyst gennem forskellige responsa, notater, eller hvad det nu er, man har ønsket.

Fremskridtspartiets ændringsforslag må jeg tage afstand fra. For det første går de ud på at fjerne formålet med loven – det kan man jo have sine selvstændige politiske begrundelser for – for det andet går de ud på at fjerne en bemyndigelse til ministeren, som jo er en praktisk ordning. Det er også et svar til hr. Flygaard, som stillede spørgsmål herom.

Venstre og konservative har sammen med fremskridtspartiet foreslået, at loven skal have virkning fra og med indkomståret 1980. Jeg ved ikke rigtig, hvad man mener med det. Jeg mener, at den problemstilling, som man, så vidt jeg kan vurdere det, ønsker at klare i forbindelse med denne formulering, netop er blevet løst med de ændringsforslag, regeringen har stillet, og sådan som ændringsforslaget står for mig, har det i hvert fald ingen mening. Også det må jeg afvise.

Så har hr. Waldorff stillet mig et spørgsmål om provenuet. Herom kan jeg oplyse, at efter ændringsforslaget formindskes provenuet, der oprindeligt var ansat til 50–60 mill. kr., for så vidt angår det egentlige pensionsområde med 15–20 mill. kr. om året. Og for så vidt angår Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil provenuet blive reduceret fra ca. 320 mill. kr. til 270 mill. kr. Det er naturligvis rigtigt, som hr. Waldorff siger, at det kunne begrunde overvejelser om at hente dette provenutab ind på anden måde, men regeringen har ikke ment, at det var aktuelt i den foreliggende situation, hvor vi jo nu har ønsket at fremlægge en helhedsløsning, som vi mener folketingsretten skal kunne tilslutte sig.

Endelig vil jeg sige til hr. Waldorff, at vi ikke ønsker at lægge kapitalpensionsordningen for had. Vi har den opfattelse, at afgifterne har været for lempelige, og det er baggrunden for, at vi har ansat afgiften til de 40 pct. Vi vil ikke udelukke, at det også i fremtiden kan være en hensigtsmæssig måde at klare en supplerende pensionsproblemstilling på, og det har jo også vist sig, at mange, i særlig grad faglige organisationer, har interesseret sig for denne ordning. Men det er